בס"ד

יום ד' כ"ב באב תשנ"ט (4 באוגוסט)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם גם הכוח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

כמה ידיעות מהימנות והאחרונות –

כ"ג באב:

– יום פטירתו בשנת תרמ"ה (1885) של הישר **משה מונטיפיורי**, ממנהיגי היהדות האנגלית, בנקאי ואדמונד, מתורמי היקבנים והשתדלנים שקמו ליהודים. במשך מ"ו ביקר מונטיפיורי בארץ ד פעמים ופעל רבות בימוס הישוב היהודי בארצנו.

– ובשנת תש"ו (1946), ומכירו אלירות המירוש של המעפילים לקפריסין, ולאו נפתחו שערי הארץ לעלי"ה עד לקום המדינה, כמעט שנתיים לאחר מכן.

כ"ד באב:

– לפני 50 שנה, בשנת תרפ"ט (1929), היתה מאורעות הדמים, שבהם נטבחו 67 יהודים בעיר חברון, ובכלל בארץ 113 יהודים. ר"ישוב היהודי נפקד מחברון כליל עד שעת גירושו בשנת 1968, בפקבלות מלחמת ששת הימים.

– ובשנת 1948, ע"ישרה הטיפה את תוך ירושלים הקובעת כי "ירושלים המאוחדת והשלמה היא בירת ישראל..."

כ"ו באב:

– יום לה נעבר בימי"ל תעניה" כיום תענית שבו כבה הגר המערבי במערה שבבית המקדש בימי אחת המלך. הגר המערבי, מן המערה על כבה מעולם, עד במשכן ועד במקדש שבנה שלמה המלך.

כ"ז באב:

– בשנת תש"ב (1942), נרצח **יאנוש קורczאק** – רופא, סופר, מחנך ומנהל בית יתומים בוארשה – יחד עם חניכיו במחנה ההשמדה טרבלינקה.

כ"ח באב: (היום!):

– לפני 50 שנה היום, הועלו ארבה עצמותיו של בן' בנימין זאב הרצל, מיוה המדינה, למנוחת עולמים בירושלים.

ומתרגל הנחמה של הימים אחרי ט"ו באב (אז, בבגבה תפוסת, טו"ב אב):
עתידה ירושלים ליעשות בפי לאומות העולם והם מהלכים לעורה, שנאמר:
"והלכו עמים לאורך..." [ישעיה, ס]

יום נעים!